

Külön kiadás!

I. évfolyam

Sopron, 1914. június 29, hétfő.

24. szám.

Megjelenik hetenként kétszer:

csütörtökön és vasárnap.

Felelős szerkesztő:

SZENDRŐI JÓZSEF

Szerkesztőség és kiadóhivatal Sopron, Háromhátér 3.

TELEFON 394. SZÁM.

ÚJ ÉLETT

Előfizetési ár:

Egész évre . K 8.—

Fél évre. . . „ 4.—

Negyed évre. „ 2.—

Egyes szám ára 8 fill.

Hirdetéseket a lap kiadóhivatala megegyezés szerint felvesz.

Kéziratokat nem adunk vissza

Társadalmi és ismeretterjesztő lap.

A trónörökös párt meggyilkolták!

Őfensége, a trónörökös, Ferencz Ferdinánd és neje ellen, vasárnap délelőtt 10 órakor egy exaltált szerb diák gyilkos merényletet követett el.

Ennyi volt a hiób-hír, amely városunk vasárnapi csendjét elűzte.

Majd gyors egymásutánban száguldottak a hírek, hogy a merénylők többen voltak. Először bombamerényletet követtek el s a merénylők ennek a sikertelenségén felbátorodva browning-revolverből vették célba a trónörökösöt és fenséges nejét; a trónörökösöt főbe lőtték, a nejét a gyomrán találták. Mindketten meghaltak.

Még ez a hír sem volt megállapodott.

Az emberek izgatottan tárgyalnak az utcasarkokon. Tömegesen állják körül az ujságosboltok kirakatait s betűzik a szűkszavú táviratokat.

Mint a sejtés kezd kibontakozni a való, amit szívesen nem hinnénk el, hogy a merényletnek egyéb áldozatai is vannak.

A bombamerénylet Őfenségeikben nem tett kárt, azonban a két főhadsegédet súlyosan megsebesítette. **Igy báró Rumerskirch újjait szakította le az explózió.**

Mintha mi sem történt volna, a lovagias, nemes szívű trónörökös pár egész részvéte az áldozatok felé fordult. A bombamerénylet után visszatértek szállásukra s kocsin keresték fel a kórházat, hogy a súlyos sebesülteket vigasztalják.

A kórház körül történt, Őfenségeik samaritánus munkája alkalmával a gyilkos merénylet, amely a minden magyarnak kedves, drága életet kioltotta.

Nem találunk szavakat a mély megdöbbenésnek; a tehetetlen elkeseredésnek, amely szívünket, lelkünket mázsás öntömeggként fekszi meg, mi lesz velünk, ha ez a fátum éppen azokat találja, akik a mi reménységünk voltak?

Alig zárultak be a bécsi kapucinus zárdának sírbolt-kapui — hisz minden évben, a szomorú évfordulón megnyílik a magyarok őszinte kegyelete előtt; most újból megtért őseihez a nemes szívű férfiú, a bennünket őszintén szerető trónörökös, — de itt hagyta a mi fájdalomtól sajtó, vonagló lelkünket.

Nem tudjuk, a jövőt ki mondhatná meg — de érezzük a sejtelem erejével, hogy a merénylet kapcsán jelentős világtörténelmi események előtt állunk s mély, sajtó gyászunkba vegyül a mi alázatos imádságunk a Királyok-Királyához:

Isten óvd, őrizd a Királyt!

Isten óvjad Magyarországot!